

Memento

Euthanasia

V tmách nenajdeš cestu života svou,
mračna kryjí rozbřesk,
zkus zahnat předtuchu zlou.
Tvář, co jsi znal, ve snech probouzí žal
touha pátrat po pravdě
tě nutí se zradou se rvát.

Klečíš a prosíš, chceš odpověď znát.
Kolik dnů a cest projdeš bídou?
Na konci snad vyřčený je ráj slíbený.

Klečels a prosils, v chladu svíce pohaslá
a než sbohem matce své dals.
Snad věřils, že máš už na dosah dědictví předků svých.

Však najít ten vysněný grál mysl souží,
mezi nebem a zemí jsi jen prach,
jak toulaví psi na cestách.

Záblesk a ostří už protínaj ti zrak
nepřátel zášť tě vzpouzí.
Už není z lesů cesty zpět, smrt je jen nouzí.

Chvíle je dlouhá, když cítíš věčný žár
ve stopách svých konec vidíš.
Jen stín naděje ti zbyl, po zázraku toužíš.

Pohled matný v kalužích ti zbyl, úzkost rdousíš.
Vstaň a běž, snad ještě je čas,
než vodu života rozprodáš.